

SCUFITA ROSIE

- fratii Grimm

A fost odata o fetita zglobie si dragalasa, pe care o iubea oricine de cum o vedea. Dar mai draga decat oricui ii era bunicii, care nu stia ce daruri sa-i mai faca. Odata bunica ii darui o scufita rosie, si pentru ca-i sedea tare bine fetitei si nici nu mai voia sa poarte altceva pe cap, maica-sa ii zise:

- Scufita Rosie, ia baga-n cosulet bucata asta de cozonac si sticla asta de vin si du-le bunicii, ca e bolnava si slabita si bunatatile astea o sa-i ajute sa-si mai vina in puteri. Da' vezi de pleaca mai inainte de a se lasa zapuseala si cauta sa mergi frumos si sa nu te abati din drum; altfel cine stie, de alergii, ai putea sa cazi si sa spargi sticla, si atunci bunicuta cu ce o sa se mai aleaga ? Iar cand o sa fii sa intri in casa, nu uita sa-i dai bunicii "buna dimineata" si vezi sa nu inceapa a-ti umbla ochii prin toate ungherele !...

- Asa am sa fac! ii fagadui Scufita Rosie si-i dadu mana la plecare.

Bunica locuia in padure, cam la vreo jumatate de ceas de partare de sat. Si de cum intra Scufita Rosie in raristea codrului, numai ce-i iese lupul inainte. Dar Scufita Rosie nu stia ce lighioana rea e lupul si nu se temu de fel cand il vazu.

- Buna ziua, Scufita Rosie ! ii zise el.

- Multumesc frumos, lupule.

- Incotro asa de dimineata, Scufita Rosie ?

- Ia, pana la bunicuta !

- Si ce duci acolo, sub sort ?

- Cozonac si vin. Mamam a facut ieri cozonacsi-i duc nitelus si bunicii, care-i bolnava si slabita, sa manance si ea, ca sa-si mai vina in puteri.

- Da' unde sade bunica-ta, Scufita Rosie ?

- Colo, in padure, la vreun sfert de ceas si mai bine de aici. Cum ajungi sub cei trei stejari, ai si dat peste casa ei, iar ceva mai la vale e alunisul, pe care doar il stii ! ii raspunse Scufita Rosie.

Lupul isi zise in sinea lui: "Frageda-i fetita asta ! Ce mai imbucatura pe cinste ar fi, zau asa ! Cu mult mai gustoasa decat baba ! Da' e vorba ca trebuie sa fii siret si sa ticluiesc in asa fel lucrurile ca sa pun mana pe amandoua "...

Mai merse lupul o bucata de drum alaturi de Scufita Rosie si apoi incepu sa-i spuna cu glas mios:

- Scufita Rosie, ia te uita ce flori frumoase stralucesc in jurul tau ! Si tu nici nu le iei in seama macar... Si mie imi pare rau ca nici n-auzi ce dulce canta pasarelele !... Atat de serioasa pasesti pe drum, de parca te-ai duce la scoala. Si e atat de placut sa hoinaresti si sa zburzi prin padure; a atata veselie !...

Scufita Rosie ridica privirea si cand vazu cum jucau razele soarelui printre crengile copacilor, cand privi mai cu luare-aminte la florile frumoase care cresteau pretutindeni, isi spuse in sinea ei: "Mare bucurie i-as face bunicii daca i-as duce si-un buchet de flori proaspete ! E atat de dimineata, ca nu mi-e teama c-am sa intarzii !" Se abatu deci din drum si o lua prin padure, ca sa culeaga flori. Rupea de ici una, de dincolo alta, dar indata I se parea ca putin mai incolo ii zambeste o floare si mai ochioasa; alerga intr-acolo si, tot culegand margarete si clopotei, se pierdea tot mai mult in adancul codrului. In ast timp insa, lupul porni de-a dreptul spre casa bunicii si batu la usa.

- Cine-i acolo ?

- Eu sunt, Scufita Rosie, si-ti aduc cozonac si-o sticla de vin. Dar deschide usa bunicuta !

- Apasa pe clanta si intra ! raspunse bunica - ca eu ma simt slabita si nu ma pot da jos din pat.

Lupul apasa pe clanta, deschise usa, se repezi glont spre patul bunicii si, fara sa scoata o vorba, o inghiti. Se imbraca apoi in hainele ei, isi puse pe cap scufia, se culca in pat si trase perdelele.

In vremea asta, Scufita Rosie culesese atatea flori, ca abia le mai putea duce. Cum alerga ea de colo pana colo, deodata isi aminti de bunica si porni degraba spre cascioara din padure. Si nu mica ii fu mirarea cand vazu usa data de perete.

De indata ce intra in odaie, o cuprinse nelinistea; totul I se parea atat de ciudat, incat isi spuse: "Vai, Doamne, ce-o fi azi cu mine, de mi-e asa de frica ?... Ca doar alta data ma simteam atat de bine la bunicuta !"

Si fara sa mai astepte, striga:

- Buna dimineata !

Dar nu primi nici un raspuns.

Scufita Rosie sra apropie atunci de pat si dadu perdelele la o parte. Bunicuta statea intinsa in pat, cu scufita trasa peste ochi si avea o infatisare atat de ciudata, incat fetita intreba:

- Vai, bunicuta, da' de ce ai urechi atat de mari ?

- Ca sa te pot auzi mai bine.

- Vai, bunicuto, da'de ce ai ochi atat de mari ?

- Ca sa te pot vedea mai bine.

- Vai, bunicuto, da' de ce ai maini atat de mari ?

- Ca sa te pot apuca mai bine.

- Da', bunicuto, de ce ai o coscogeamite gura ?

- Ca sa te pot inghiti mai bine.

N-apuca sa sfarseasca ultimul cuvânt, ca si sari jos din pat si-o inghiti pe biata Scufita Rosie.

Dupa ce-si potoli foamea, lupul se culca din nou in pat si, prinzandu-l somnul, adormi si incepu sa sforaie de se cutremurau peretii.

Si se intampla ca tocmai atunci sa treaca prin fata casei un vanator. Auzi el horaiturile si-si spuse: "Bre, da' tare mai sforaie batrana ! Nu cumva i-o fi rau ?" Intra in casa si, cand se apropie de pat, il vazu pe lup tolanit acolo.

- Ei dracie, nu-mi inchipuiam c-o sa te gasesc aici, ticalos batran ! izbucni vanatorul. De cand te caut !

Isi potrivi pusca si voi sa traga, dar in clipa aceea ii trecu prin minte: "Dar daca lupul a inghitit-o pe batrana ? Poate c-as mai putea s-o scap !" Asa ca nu mai trase, ci, luand o foarfeca, incepu sa taie burta lupului adormit. Abia apuca sa faca doua-trei taieturi, ca si vazu stralucind scufita cea rosie a fetitei, si cand mai facu o taietura, fetita sari afara si striga:

- Vai ce spaima am tras ! Ce intuneric era in burta lupului !

Dupa aceea au scos-o afara si pe bunica. Era inca in viata, dar abia mai rasufla. Scufita Rosie aduna in graba niste pietroaie si tustrei umplura cu ele burta lupului.

Cand se trezi, lupul voi s-o ia la sanatoasa, dar pietroaiele atarnau atat de greu, ca dihania se prabusi la pamant si dadu ortu' popii.

Cei trei nu-si mai incapeau in piele de bucurie. Bunicuta manca cozonacul si bau vinul pe care-l adusese fetita si pe data se inzdraveni. Iar Scufita Rosie gandi in sinea ei, parca mustrandu-se: "De-acu' inainte n-o sa ma mai abat niciodata din drum cand oi merge singura prin padure, ci o sa ascult de povetele mamei !"

